

31.5.65, יום ב' כס' אייר

גמרתי הבוקר פרק י"ז של הסדרה החדשה. הגעתי ליום 22 ביולי 1948 ב"דבר"

מהימים ההם יש חומר מעניין. על כיבוש רמלה בגליון 13.7.44; על הקרבות בלוד - כאותו גליון. הצלת מפעל המים בראש העין מידי העיראקים (14.7.48), כיבוש מסטרת לוד (שם) על קרב סגרה - 21.7.48, על קרבות בכפר דרום. אכדות הערבים בגליון - 22.7.48 מפגן הצבא ביום הרצל (כ' המוז) "דבר", 28.7.48.

- ב-11.30 הגיע אלי שאול. חזר עכשיו מרומניה (עשה בה שבוע) ומצ'כיה. עמד לנסוע גם לרוסיה, אבל נאלץ לחזור מפני טבחו הקריטי של משה, הוא בכיה חולים ומצבו אנוש. - נפגש ברומניה עם הרבה יהודים: בכיה השגריר שלנו (צבי אילון), בהיאטר היהודי ובפילהרמוניה. העליה מתעצמת והולכה, אם כי ברומניה יש עוד 110.000 - 120.000. יש לשאול כרטיסים של יהודי רומניה - יש בכרטיסיה 90.000, ורבים שנפגש אתם אינם בכרטיסיה. יש רצון לצאת. מהארץ מתקבלות ידיעות טובות. היו מתקבלות גם ידיעות רעות, אבל המצב נשתנה לטובה. האנטישמיות ברומניה עצומה. מזכיר המפלגה הקומוניסטית הוא אנטישמי נלהב. בכלל רוצה רומניה להיפטר מהעולים ולא רק מהיהודים. הרגש הלאומי הולך ומתעצם. לא רוצים בזרים. יש ההליך של רומניזציה. יש אכנס לחץ ערבי הזק נגד עליה אם כי ברומניה יש רק שגריר טררי, אבל אין המסכלה מתפעלת מהלחץ. יש מחסומים לעליה: רומאים, מהנדסים, יש גם רבוי של נשואי הערובות. מנצלים באופן גורא כל עולה. מחויב לשפץ את ביתו, משלמים 500 דולר בעד כל מספחה שיוצאת (ומספחה לרוב זה שלוש נפשות). מפולין יוצאים מעטים. בהונגריה המצב טוב ואין כל רצון לצאת.

ברוסיה היו בבית הכנסת שני כנוסים - מזכרת ליום השואה, השמיצו בו את

מדינת ישראל, ועשרים שנים למגור גרמניה. נהאספו אלפים ויהודי אחד עלה ונאם

במשך חצי שעה נאום ציוני נלהב. ניסו להפריע לו, אבל הצבור היה נלהב ותמך בנואם.

אבידר היה נוכח בשעת המעשה (הוא חזר לפני שבוע מארגנטינה, ובדרך סר לרוסיה).

אבל היה עוד משהו לספר לי. דליה כרמל שהיתה מזכירתו של גיבלי עובדת עכשיו

בניו-יורק. אליאב הכיר אותה כשהיה קונסול ישראלי בנ.י. והיא סיפרה לו את הגירסה

שלה על המכתב - שהיא זייפה אותו על פי הוראות בן צור. שאול עכשיו נפגש אתה

בווינה. היא באה לשם על פי דרישתו. היא ספרה לו שיום אחד בא אצלה בן צור וביקש

שתזייף את העתק המכתב. היא סיפרה לו בפרטי פרטים איך עשתה זאת. המפקד צאצא

בשבילה אלהים. יש בידה שני ציורים של מכתבים של גיבלי, והמכתבים הם הדחה ברורה

לעדות שקר. אתר לה שיספר זאת לאשכול ולבן גוריון. היא אמרה שכולם משמיצים

ומסתימים אותה, והיא רוצה לנקות עצמה. אין זה - לדברי שאול - קובע שלבון לא נתן

הוראה. יכל להיות שנתן. שאול נפגש אתה לפני 3 שבועות בווינה. שאול שאל אותי אם

אני מוכן לשמוע דברי דליה. עניתי בחיוב, אם כי אמרתי לו שאיני מתעסק בפרשה לבון

ולא התעסקתי כל הזמן, לאחר שקראתי מסקנות ועדת אולשן. התעסקתי בעוות הדין של

ועדת השבעה, ומהחומר המפלגתי שנחבלה במהצית השניה של שנת 1964 ומסאר החומר הבעתי

למסקנה שאשכול פועל ומפעיל בשני אמצעים: פחד (והפחדה) ורכיה.